

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA RODZINY, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 2016 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych

Na podstawie art. 237¹⁵ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych (Dz. U. poz. 313 i 930 oraz z 2009 r. poz. 462) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych oraz pracach związanych z wysiłkiem fizycznym”;

2) w § 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dopuszczalne masy przemieszczanych przedmiotów, ładunków lub materiałów, dopuszczalne wartości sił niezbędne do ich przemieszczania oraz dopuszczalne wartości wydatku energetycznego na wykonanie pracy związanej z wysiłkiem fizycznym, w tym z ręcznymi pracami transportowymi, przez pracowników, z wyłączeniem pracowników młodocianych oraz kobiet w ciąży lub w okresie karmienia dziecka piersią.”;

b) uchyla się pkt 4;

3) w § 6 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wydatek energetyczny netto niezbędny do wykonywania pracy związanej z wysiłkiem fizycznym, w tym z ręcznymi pracami transportowymi, w czasie zmiany roboczej nie może przekraczać dla kobiet 5000 kJ, a przy pracy dorywczej 20 kJ/min.

---

¹⁾ Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 1905).

4. Wydatek energetyczny netto niezbędny do wykonywania pracy fizycznej związanej z podnoszeniem i przenoszeniem przedmiotów w czasie zmiany roboczej nie może przekraczać dla mężczyzn 8400 kJ, a przy pracy dorywczej 30 kJ/min.”;

4) w § 7:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedmiot jest zbyt ciężki, za duży, nieporęczny lub trudny do utrzymania.”;

b) uchyla się pkt 5;

5) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Przemieszczanie przedmiotów przez jednego pracownika

§ 13. 1. Masa przedmiotów podnoszonych i przenoszonych przez jednego pracownika nie może przekraczać:

1) dla kobiet – 12 kg przy pracy stałej oraz 20 kg przy pracy dorywczej,

2) dla mężczyzn – 30 kg przy pracy stałej oraz 50 kg przy pracy dorywczej.

2. Jeżeli przedmioty są przenoszone przez jednego pracownika na odległość przekraczającą 25 metrów, masa przenoszonych przedmiotów nie może przekraczać:

1) dla kobiet – 12 kg,

2) dla mężczyzn – 30 kg.

3. Jeżeli przedmioty są przenoszone przez jednego pracownika pod górę po nierównej powierzchni, pochylniach lub schodach, których maksymalny kąt nachylenia nie przekracza 30° , a wysokość przekracza 4 metry, niezależnie od odległości na jaką przedmioty są przenoszone, to masa tych przedmiotów nie może przekraczać:

1) dla kobiet – 12 kg,

2) dla mężczyzn – 30 kg.

4. Jeżeli przedmioty są przenoszone przez jednego pracownika pod górę po nierównej powierzchni, pochylniach lub schodach, których maksymalny kąt nachylenia przekracza 30° , a wysokość przekracza 4 metry, niezależnie od odległości na jaką przedmioty są przenoszone, to masa tych przedmiotów nie może przekraczać:

1) dla kobiet – 8 kg przy pracy stałej oraz 12 kg przy pracy dorywczej,

2) dla mężczyzn – 20 kg przy pracy stałej i 30 kg przy pracy dorywczej.

§ 14. Podczas oburęcznego przemieszczania przedmiotów siła użyta przez pracownika niezbędna do zapoczątkowania ruchu przedmiotu, mierzona równoległe do podłoża, nie może przekraczać wartości:

- 1) przy pchaniu – 300 N dla mężczyzn i 120 N dla kobiet,
- 2) przy ciągnięciu – 250 N dla mężczyzn i 100 N dla kobiet.

§ 15. Wartości sił używanych przez pracownika do poruszania elementów urządzeń służących do ręcznego przemieszczania przedmiotów (w szczególności dźwigni, korb, kół, przycisków, pedałów) nie mogą przekraczać wartości określonych w tabeli:

Lp.	Sposób obsługi	Mężczyźni		Kobiety	
		Praca stała	Praca dorywcza	Praca stała	Praca dorywcza
1	2	3	4	5	6
1	Obsługa oburęczna	120 N	250 N	50 N	100 N
2	Obsługa jednoręczna	50 N	120 N	20 N	50 N
3	Obsługa nożna	300 N	500 N	120 N	200 N

§ 16. Dopuszczalne jest ręczne przetaczanie przedmiotów o kształtach okrągłych (w szczególności beczek, rur o dużych średnicach), pod warunkiem zachowania wartości sił określonych w § 14, a ponadto przy spełnieniu następujących wymagań:

- 1) masa ręcznie przetaczanych przedmiotów, po terenie poziomym o twardej i gładkiej nawierzchni, nie może przekraczać 200 kg na jednego mężczyznę i 80 kg na jedną kobietę,

- 2) masa ręcznie wtaczanych przedmiotów na pochylnie nie może przekraczać 50 kg na jednego mężczyznę i 20 kg na jedną kobietę.”;

6) § 17 otrzymuje brzmienie:

„§ 17. 1. Przenoszenie przedmiotów, których długość przekracza 4 m i masa 30 kg dla mężczyzn i 20 kg dla kobiet, powinno odbywać się zespołowo, pod warunkiem aby na jednego pracownika przypadła masa nie przekraczająca:

- 1) przy pracy stałej – 25 kg dla mężczyzn i 10 kg dla kobiet,
- 2) przy pracy dorywczej – 42 kg dla mężczyzn i 17 kg dla kobiet.

2. Niedopuszczalne jest zespołowe przenoszenie przedmiotów na odległość przekraczającą 25 m lub o masie przekraczającej 500 kg dla mężczyzn i 200 kg dla kobiet.”;

7) w § 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niedopuszczalne jest przenoszenie przez jednego pracownika materiałów ciekłych – gorących, żrących albo o właściwościach szkodliwych dla zdrowia, których masa wraz z naczyniem i uchwytem przekracza 25 kg dla mężczyzn i 10 kg dla kobiet.”;

8) w § 21 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Dopuszczalna masa ładunku przemieszczanego na wózku po terenie płaskim o twardej, gładkiej nawierzchni, łącznie z masą wózka, nie może przekraczać wartości określonych w tabeli:

Lp.	Warunki przewożenia	Mężczyźni		Kobiety	
		Wózki 2-kołowe	Wózki 3- lub 4-kołowe	Wózki 2-kołowe	Wózki 3- lub 4-kołowe
1	2	3	4	5	6
1	Przewożenie po terenie o nachyleniu nie przekraczającym 5%	350 kg	450 kg	140 kg	180 kg
2	Przewożenie po terenie o nachyleniu większym niż 5%	250 kg	350 kg	100 kg	140 kg

2. W przypadku przewożenia ładunku na wózkach po nawierzchni nierównej lub nieutwardzonej – dopuszczalna masa ładunku nie może przekraczać 60% wartości określonych w ust. 1.

3. Niedopuszczalne jest ręczne przemieszczanie ładunków na wózkach po terenie o nachyleniu większym niż 8 % oraz na odległość większą niż 200 m.”;

9) w § 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Masa ładunku przemieszczanego na wózku szynowym, łącznie z masą wózka, nie może przekraczać:

- 1) przy przewożeniu po terenie o nachyleniu nie przekraczającym 2% – 600 kg dla mężczyzn i 240 kg dla kobiet,
- 2) przy przewożeniu po terenie o nachyleniu większym niż 2% – 450 kg dla mężczyzn i 180 kg dla kobiet.”;

10) w § 22 uchyla się ust. 2;

11) w § 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Masa ładunku przemieszczanego na taczce jednokołowej, łącznie z masą taczki, nie może przekraczać:

- 1) przy przewożeniu po terenie płaskim o twardej, gładkiej nawierzchni:
  - a) o nachyleniu nie przekraczającym 5% – 100 kg dla mężczyzn i 40 kg dla kobiet,
  - b) o nachyleniu większym niż 5% – 75 kg dla mężczyzn i 30 kg dla kobiet,
- 2) przy przewożeniu po powierzchni nierównej lub nieutwardzonej – 60% wartości określonych w pkt 1.

2. Niedopuszczalne jest ręczne przemieszczanie ładunków na wózkach po terenie o nachyleniu większym niż 8% oraz na odległość większą niż 200 m.”;

12) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Przepisy rozporządzenia nie naruszają wymagań określonych w przepisach o dozorcze technicznym, a także wymagań dotyczących ręcznego przemieszczania ciężarów przez młodocianych oraz kobiety w ciąży lub karmiące dziecko piersią, określonych w przepisach w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym i warunków ich zatrudniania przy niektórych z tych prac, wydanych na podstawie art. 204 § 1 i 3 Kodeksu pracy, oraz w przepisach w sprawie wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet w ciąży lub karmiących dziecko piersią, wydanych na podstawie art. 176 § 2 Kodeksu pracy.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2017 r.

**MINISTER
RODZINY, PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

W porozumieniu:

MINISTER ZDROWIA

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Pracy
Iwona Ziendalska
22.11.2016.

Uzasadnienie

Problematyka bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych jest obecnie uregulowana w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. (Dz. U. poz. 313 i 930 oraz z 2009 r. poz. 462). W rozporządzeniu tym zostały określone:

- 1) obowiązki pracodawcy dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych,
- 2) wymagania dotyczące organizacji i sposobów wykonywania ręcznych prac transportowych, z uwzględnieniem wymagań ergonomii,
- 3) dopuszczalne masy przemieszczanych przedmiotów, ładunków lub materiałów,
- 4) dopuszczalne wartości sił niezbędne do przemieszczania przedmiotów.

Jednocześnie w przepisach końcowych rozporządzenia wskazano, że przepisy rozporządzenia nie naruszają wymagań dotyczących m.in. ręcznego przemieszczania ciężarów, określonych w przepisach o pracach wzbronionych kobietom. Wymagania takie są obecnie określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet (Dz. U. poz. 545 oraz z 2002 r. poz. 1092), wydanym na podstawie art. 176 Kodeksu pracy.

Ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1053) zmieniony został art. 176, w tym upoważnienie do wydania rozporządzenia Rady Ministrów. Nowe upoważnienie daje możliwość określenia wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia, których nie mogą wykonywać jedynie kobiety w ciąży lub karmiące dziecko piersią. Na podstawie tego upoważnienia nie jest możliwe określenie w akcie wykonawczym dopuszczalnych norm dotyczących obciążenia fizycznego, w tym związanego z ręcznym transportem ciężarów, dla kobiet nie będących w ciąży lub w okresie karmienia piersią.

W tej sytuacji, w celu określenia takich norm, stało się konieczne przygotowanie projektu rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych.

Określenie dla kobiet innych, niż dla mężczyzn, norm dotyczących dopuszczalnego wysiłku fizycznego, w tym ręcznego przemieszczania ciężarów, jest związane z odmiennością budowy organizmu kobiety i związaną z tym mniejszą masą i siłą mięśniową oraz wydolnością fizyczną niż mężczyzny. Takie regulacje są zgodne z art. 7 ratyfikowanej przez Polskę Konwencji Nr 127 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej ciężaru maksymalnego ładunków dozwolonego przy przenoszeniu przez jednego pracownika. W myśl ust. 2 tego artykułu – w wypadku

zatrudniania kobiet i młodocianych pracowników przy ręcznym transporcie ładunków, maksymalny ciężar tych ładunków będzie musiał być znacznie mniejszy od tego, jaki jest dozwolony dla mężczyzn.

Jednocześnie zróżnicowanie norm dźwigania dla kobiet i mężczyzn nie jest sprzeczne z art. 14 ust. 2 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy, zgodnie z którym „Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że odmienne traktowanie ze względu na cechy związane z płcią nie stanowi dyskryminacji, jeżeli, ze względu na rodzaj działalności zawodowej lub warunki jej wykonywania, cecha taka jest istotnym i determinującym wymogiem zawodowym, pod warunkiem że cel jest zgodny z prawem, a wymóg jest proporcjonalny”. Mniejsza masa i siła mięśniowa oraz mniejsza wydolność fizyczna kobiet w stosunku do mężczyzn jest właśnie cechą związaną z płcią. Zrównanie norm obciążenia fizycznego kobiet i mężczyzn mogłoby natomiast stanowić formę dyskryminacji kobiet, gdyż przenoszenie przez nie takich samych ciężarów jak przez mężczyzn byłoby dla nich proporcjonalnie znacznie większym obciążeniem fizycznym.

W związku z tym, że projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego, nie ma możliwości podjęcia alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie celu zamierzonego przez projektodawcę.

W przygotowanym projekcie rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych proponuje się:

- 1) zmianę tytułu rozporządzenia na „rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych oraz pracach związanych z wysiłkiem fizycznym”; zmiana ta ma na celu uwzględnienie faktu rozszerzenia zakresu rozporządzenia o mającą zastosowanie do kobiet normę dotyczącą dopuszczalnej wartości wydatku energetycznego na wykonywanie pracy związanej z wysiłkiem fizycznym, także przy pracach innych niż ręczne prace transportowe; konieczność rozszerzenia zakresu przedmiotowego rozporządzenia wynika z konieczności uwzględnienia normy zawartej obecnie w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet;
- 2) zmianę pkt 3 w § 1 polegającą na doprecyzowaniu, iż określone w rozporządzeniu dopuszczalne normy dotyczące ręcznego transportu przedmiotów odnoszą się do pracowników mających ukończone 18 lat, z wyłączeniem kobiet w ciąży lub w okresie karmienia dziecka piersią (normy dla kobiet w ciąży i karmiących dziecko piersią oraz dla pracowników młodocianych są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 176 i art. 204 Kodeksu pracy). Jednocześnie zapis w tym punkcie rozszerzono o dopuszczalne wartości wydatku energetycznego na wykonanie pracy związanej z wysiłkiem fizycznym, w

tym z ręcznymi pracami transportowymi;

- 3) dodanie w § 6 ust. 3, w którym określono dla kobiet dopuszczalny wydatek energetyczny na wykonywanie pracy związanej z wysiłkiem fizycznym, w tym związanej z ręcznymi pracami transportowymi; określona w przepisie norma dotyczy wszystkich prac związanych z wysiłkiem fizycznym, co odpowiada obowiązującym przepisom rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet;
- 4) dodanie w § 6 ust. 4, w którym określono dla mężczyzn dopuszczalny wydatek energetyczny na wykonywanie pracy związanej z ręcznym transportem przedmiotów, przy czym w zasadzie przyjęto wartości wydatku dotychczas obowiązujące; dodatkowo określono wartości wydatku przy pracach dorywczych (kJ/min). Jednocześnie z § 7 usunięto mało precyzyjny zapis dotyczący wydatku energetycznego, zawarty dotychczas w pkt 5;
- 5) określenie dopuszczalnych dla kobiet norm dotyczących ręcznego transportu przedmiotów – poprzez włączenie wartości tych norm do odpowiednich przepisów odnoszących się dotychczas do mężczyzn i jednocześnie dostosowanie i ujednolicenie określeń stosowanych w dwóch aktach prawnych. Normy te określono przez zmianę przepisów rozdziału 3 rozporządzenia (§§ 13-16) oraz zmianę § 17, § 20 ust. 1, § 21 ust. 1-3, § 22 ust. 1 (przy jednoczesnym skreśleniu ust. 2) oraz § 24 ust. 1;
- 6) zmianę brzmienia § 33 omawianego rozporządzenia, głównie w związku ze zmianą przepisów art. 176 Kodeksu pracy i przepisów wykonawczych.

Dopuszczalne dla kobiet normy dotyczące ręcznego transportu przedmiotów określono w projekcie na podstawie opinii i propozycji ekspertów z dziedziny ochrony pracy i medycyny pracy (z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – PIB oraz Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi).

W wielu przypadkach normy dla kobiet przeniesiono z ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet – bez zmiany ich wielkości. Normy te uzupełniono o dopuszczalne obciążenia przy określonych czynnościach, które zostały ustalone dla mężczyzn, a nie są dotychczas ustalone dla kobiet. Chodzi tu o normy obciążenia fizycznego kobiet:

- przy zespołowym przenoszeniu przedmiotów; zaproponowano, aby przy przenoszeniu przedmiotów o długości przekraczającej 4 m i masie przekraczającej 20 kg masa przypadająca na jedną kobietę nie przekraczała 10 kg przy pracy stałej i 17 kg przy pracy dorywczej,
- przy przetaczaniu przedmiotów o kształtach okrągłych; zaproponowano aby dopuszczalna masa przedmiotów na jedną kobietę wynosiła: przy przetaczaniu po terenie poziomym utwardzonym – 80 kg, a przy wtaczaniu na pochylnie – 20 kg,
- przy przenoszeniu materiałów ciekłych niebezpiecznych (gorących, żrących lub szkodliwych dla zdrowia); masa tych materiałów wraz z naczyniem i uchwytem nie może przekraczać 10 kg,
- podczas oburęcznego przemieszczania przedmiotów; zaproponowano, aby składowa pozioma

siły niezbędnej do zapoczątkowania ruchu przedmiotu nie przekraczała 120 N – przy pchaniu i 100 N – przy ciągnięciu.

W celu ujednoczenia zasad przenoszenia przedmiotów przez mężczyzn i kobiety w § 13 wprowadzono m.in. normę dotyczącą przenoszenia przedmiotów pod górę po nierównej powierzchni, pochylniach lub schodach, których maksymalny kąt nachylenia nie przekracza 30° a wysokość przekracza 4 metry.

W projekcie, tak jak jest to uregulowane obecnie w zmienianym rozporządzeniu, normy dotyczące przewożenia na wózkach i na taczkach zróżnicowano w zależności od pochylenia terenu: do 2% i powyżej 2% przy przewożeniu na wózkach szynowych oraz do 5% i powyżej 5% przy przewożeniu na wózkach 2-, 3- i 4-kołowych. Analogicznie zróżnicowano normy przewożenia ładunków na taczkach.

Ponadto, podobnie jak w normach dla mężczyzn zróżnicowano dopuszczalne masy przy przewożeniu na wózkach 2-kołowych (przyjęto dla kobiet 140 kg) oraz na wózkach 3- i 4-kołowych (przyjęto 180 kg). Takie zróżnicowanie jest konieczne ze względu na występujące różnice w obciążeniu podczas przewożenia na wózku 2-kołowym w stosunku do przewożenia na wózku 3- lub 4-kołowym.

Niższe normy określono w przypadku przewożenia przedmiotów na taczkach i wózkach po pochyleniach przekraczających 5% oraz przy przewożeniu na wózkach po szynach po pochyleniach większych niż 2 %.

Należy zauważyć, że obecne przepisy zmienianego rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych nie dopuszczają do przewożenia ładunków na taczkach i wózkach po pochyleniach większych niż 8% (§ 21 ust. 3 i § 24 ust. 2), a na wózkach po szynach – po pochyleniach większych niż 4% (§ 22 ust. 3).

Przy określaniu propozycji norm dla kobiet przyjęto założenie, że normy te powinny stanowić 40% norm określonych dla mężczyzn (w wielu przypadkach relacje takie występują w obecnie obowiązujących normach dla mężczyzn i kobiet). W niektórych przypadkach spowodowało to podniesienie dotychczas obowiązujących norm dla kobiet (dotyczy to przewożenia ładunków na wózkach 2, 3- i 4-kołowych, co zaproponował Instytut Medycyny Pracy w Łodzi), a w niektórych – obniżenia tych norm (przewożenie na wózkach szynowych i przewożenie na taczce). Na wniosek Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi obniżono dopuszczalną normę przy ręcznym przetaczaniu przedmiotów o kształtach okrągłych przez mężczyzn – z 300 kg do 200 kg.

Również na wniosek Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi w projekcie zaproponowano wartości wydatku energetycznego związanego z ręcznym transportem przedmiotów przy pracy dorywczej (kJ/min).

Dla większej przejrzystości projektowanych przepisów – w § 15 i w § 21 ust. 1 dopuszczalne normy umieszczono w tabelach.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Projektowane rozporządzenie zostało udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z treścią § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006).

Przewiduje się wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem 1 maja 2017 r.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Ministerstwo Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Stanisław Szwed, Sekretarz Stanu w MRPiPS</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Wiktor Leszczyński, Departament Prawa Pracy, tel.: 22 66 11 752, e-mail: wiktor.leszczynski@mrpips.gov.pl Małgorzata Kurowska, Departament Prawa Pracy, tel. 22 66 11 746, e-mail: malgorzata.kurowska@mrpips.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17 listopada 2016 r.</p> <p>Źródło: - ustawa z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1053), - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet (Dz. U. Nr 114, poz. 545, z 2002 r. Nr 127, poz. 1092 oraz z 2015 r. poz. 1737), - rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych (Dz. U. Nr 26, poz. 313 i Nr 8u2, poz. 930 oraz z 2009 r. Nr 56, poz. 462), - Konwencja MOP Nr 127 dotycząca ciężaru maksymalnego ładunków dozwolonego przy przenoszeniu przez jednego pracownika. - projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet w ciąży lub karmiących dziecko piersią.</p> <p>Poz. w wykazie prac legislacyjnych: 42</p>
--	---

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zmiana rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych jest konieczna w związku ze zmianą art. 176 Kodeksu pracy, w tym nowym upoważnieniem umożliwiającym określenie wykazu prac uciążliwych, niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia, których nie będą mogły wykonywać jedynie kobiety w ciąży lub karmiące dziecko piersią. Dotychczasowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet (Dz. U. poz. 545, z 2002 r. poz. 1092 oraz z 2015 r. poz. 1737), wydane na podstawie obecnego art. 176 Kp, zawiera również ograniczenia dla kobiet nie będących w ciąży lub w okresie karmienia piersią, dotyczące m.in. wysiłku fizycznego, w tym ręcznego transportu ciężarów. W tej sytuacji stało się konieczne przygotowanie projektu rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych, w celu określenia dla kobiet nie będących w ciąży lub w okresie karmienia piersią dopuszczalnych norm dotyczących wysiłku fizycznego, w tym dotyczących ręcznego przemieszczania przedmiotów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nie jest możliwe rozwiązanie problemu poprzez działania pozalegislacyjne.
W przygotowanym projekcie rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych proponuje się rozszerzenie obowiązującego rozporządzenia o przepisy określające normy dopuszczalnego obciążenia fizycznego, w tym związanego z ręcznym transportem ciężarów – dla kobiet nie będących w ciąży lub w okresie karmienia dziecka piersią. Dotychczas normy dla kobiet są określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 1996 r. w sprawie wykazu prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet. Proponuje się przeniesienie z tego rozporządzenia norm dla kobiet nie będących w ciąży lub w okresie karmienia dziecka piersią - do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych. Normy te uzupełniono o dopuszczalne obciążenia przy określonych czynnościach, które w zmienianym rozporządzeniu zostały ustalone dla mężczyzn, a nie były dotychczas ustalone dla kobiet. W niektórych przypadkach zmodyfikowano także normy dla mężczyzn w celu ujednoczenia zasad bezpieczeństwa obowiązujących wszystkich pracowników. Zmiana rozporządzenia powinna wpłynąć na zapewnienie właściwej ochrony zdrowia kobiet zatrudnianych przy pracach związanych z wysiłkiem fizycznym, w tym ręcznym transportem ciężarów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z art. 7 Konwencji MOP Nr 127 dotyczącej ciężaru maksymalnego ładunków, dozwolonego do przenoszenia przez jednego pracownika wynika, że zatrudnianie kobiet przy ręcznym transporcie ładunków, innych niż lekkie, powinno być

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Projekt nie wprowadza dodatkowych obciążeń regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane regulacje nie będą miały wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie zawierające dopuszczalne normy obciążenia fizycznego kobiet, w tym normy dotyczące ręcznego przemieszczania ciężarów, powinno wpłynąć na zapewnienie odpowiedniej ochrony zdrowia kobiet zatrudnionych przy pracach związanych z wysiłkiem fizycznym. Przepisy te będą chroniły wszystkie kobiety ze względu na odmienność budowy organizmu kobiety i mniejszą wydolność fizyczną. Dopuszczalne obciążenie fizyczne i normy dotyczące przenoszenia ciężarów, tak jak obecnie, będą dla kobiet odpowiednio mniejsze niż dla mężczyzn.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem 1 maja 2017 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu ze względu na prawno-legislacyjny i techniczny charakter projektowanych zmian.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		